

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Rev 2737/05
09.11.2005. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Dragice Marjanović, predsednika veća, Stojana Jokića, Nikole Stanojevića, Mihaila Rulića i Slobodana Spasića, članova veća, u sporu po tužbi tužioca AA, protiv tužene Republike Srbije - Ministarstvo unutrašnjih poslova, koga zastupa Republički javni pravobranilac Beograd, Odeljenje u BB, radi povraćaja stvari, vrednost spora 400.000,00 dinara, odlučujući o reviziji tužioca, izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Užicu Gž. br. 845/05 od 16.6.2005. godine, u sednici veća održanoj dana 9.11.2005. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE, kao neosnovana revizija tužioca AA, izjavljena protiv presude Okružnog suda u Užicu Gž. br. 845/05 od 16.6.2005. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Opštinskog suda u Novoj Varoši P. br. 49/04 od 22.6.2005. godine odbijen je kao neosnovan tužbeni zahtev tužioca za povraćaj putničkog automobila marke "aa" tip "bb" sa brojem šasije ____, broja motora ____, proizvodnje 1987. godine, sa snagom motora od 60 kv, radne zapremine 1450 cm³, karoserije bež-metalik, oblik karoserije limuzina, registrovanog u Centru bezbednosti VV, registarske oznake ____, sa brojem saobraćajne dozvole ____, izdate __.1998. godine. Stavom 2. izreke prvostepene presude obavezan je tužilac da tuženoj isplati troškove spora u iznosu od 2.812,50 dinara.

Okružni sud u Užicu je presudom Gž. br. 845/05 od 16.6.2005. godine odbio kao neosnovanu žalbu tužioca i potvrdio pomenutu prvostepenu presudu.

Protiv drugostepene presude tužilac izjavljuje blagovremenu i dozvoljenu reviziju koju označava kao žalbu protiv drugostepene presude.

Tužena ne podnosi odgovor na reviziju tužioca, a Republički javni tužilac se o izjavljenoj reviziji nije izjasnio.

Ispitujući drugostepenu presudu na način propisan čl. 386. ZPP samo u onom delu u kome se revizijom pobija i u granicama revizijskih razloga, a pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede iz čl. 354. st.2. tačka 11. ZPP i na pravilnu primenu materijalnog prava, revizijski sud nalazi da revizija tužioca nije osnovana.

U sprovedenom postupku nisu učinjene bitne povrede iz čl. 354. st.2. tačka 11. ZPP na koje se pazi po službenoj dužnosti u revizijskom postupku. Na druge povrede ZPP revident u izjavljenoj reviziji ne ukazuje niti ih pominje kao revizijski razlog.

Prema utvrđenom činjeničnom stanju, rešenjem Opštinskog organa za prekršaje u Novoj Varoši Up. br. 3467/98 od 15.12.1998. godine, tužilac je oglašen odgovornim za učinjeni prekršaj iz čl. 6. st.1. tačka 4. a u vezi sa st.1. Uredbe o posebnoj naknadi za registraciju određenih vozila. Prekršaj je učinjen tako što je tužilac dana 5.10.1998. godine, zatečen od strane saobraćajne policije u GG da upravlja putničkim vozilom marke ____ i sa podacima bliže označenim u stavu 1. izreke prvostepene presude, protivno Uredbi o posebnoj nadoknadi registracije određenih vozila. Saobraćajna policija je privremeno oduzela putnički automobil tužiocu i protiv tužioca kao odgovornog lica podnela prekršajnu prijavu. Postupajući po prekršajnoj prijavi Opštinski organ za prekršaje u GG je tužioca za učinjeni prekršaj kaznio novčanom kaznom i izrekao mu meru bezbednosti oduzimanja predmetnog putničkog automobila sa nalogom da OUP GG po pravosnažnosti prvostepenog prekršajnog rešenja automobil proda a prodajnu cenu uplati na žiro račun tužene u korist vanrednih prihoda budžeta Republike Srbije. Veće za prekršaje u BB je rešenjem Vp. __/99 od __.1999. godine odbilo kao neosnovanu žalbu tužioca kao okrivljenog u prekršajnom postupku i potvrdilo prvostepeno prekršajno rešenje od 15.12.1998. godine. Putnički automobil predat je Auto-moto savezu Srbije u ____ i na javnoj dražbi održanoj 6.11.1999. godine prodato firmi "DD". Brat tužioca ĐĐ od firme "DD" kupuje predmetni putnički automobil dana 10.11.1999. godine i predaje ga na korišćenje tužiocu. Tužilac je bio u posedu predmetnog automobila sve do oktobra 2004. godine, kada je sa automobilom doživeo saobraćajni udes i nakon tog udesa automobil je u havarisanom i neispravnom stanju. U vreme kada je tužilac putnički automobil registrovao kod Centra bezbednosti u VV, tužilac je imao prijavljeno prebivalište u VV.

Na osnovu ovako utvrđenog činjeničnog stanja odlučeno je o tužbenom zahtevu. Tužbeni zahtev je odbijen.

Nižestepeni sudovi su o tužbenom zahtevu odlučili pravilnom primenom materijalnog prava, koje revident u revizijskim razlozima neosnovano osporava. Tužilac tužbom traži da mu se u posed preda predmetni putnički

automobil. Automobil mu je oduzet na osnovu pravnosnažno izrečene mere bezbednosti u prekršajnom postupku. Otuda nižestepeni sudovi pravilno zaključuju da tužilac nema prava na povraćaj automobila jer mu je isti oduzet na osnovu pravnosnažnog prekršajnog rešenja. Pri tom, nižestepeni sudovi pravilno zaključuju da za odlučivanje o tužbenom zahtevu nije od značaja činjenica što je tužilac u vreme oduzimanja automobila imao prebivalište u Republici Crnoj Gori. Okolnost da je tužilac u vreme oduzimanja automobila i učinjenog prekršaja imao prebivalište u Republici Crna Gora, cenjena je u prekršajnom postupku i ne može posebno biti preispitivana u sudskom postupku. Stoga se ne može prihvatiti revizijski razlog u kome se ističe da se Uredba na osnovu koje je tužiocu oduzet automobil u prekršajnom postupku nije mogla primeniti na tužioca jer je u to vreme imao prebivalište u Republici Crna Gora. Obzirom da tužilac tužbom traži predaju automobila koji je u njegovom posedu, pravilno nižestepeni sudovi zaključuju da takav tužbeni zahtev ne može uživati sudsku zaštitu i da se ne može obavezati tužena da tužiocu preda automobil koji je već u njegovom posedu.

Kako ne postoje revizijski razlozi tako ni oni na koje se pazi po službenoj dužnosti, revizijski sud je primenom čl. 393. ZPP odbio kao neosnovanu reviziju tužioca i odlučio kao u izreci revizijske presude.

Predsednik veća – sudija

Dragica Marjanović, s.r.

Za tačnost otpravka

SM